

РЕШЕНИЕ

№ 8719

гр. София, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

при участието на секретаря ПАОЛА ЦВ. РАЧОВСКА
като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело № 20221110160568 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по подадена от Б. И. Б., в качеството □ на Частен съдебен изпълнител, искова молба срещу „Д.К.Б.“ АД, с която е предявен иск по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 78, ал. 1, т.2 във вр. с чл. 79, ал.3 ЗЧСИ с искане да се постанови решение, с което да се признае за установено между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 132,00 лева, представляваща незаплатени такси по т. 4 и т. 5 ТТРЗЧСИ, ведно със законната лихва, считано от дата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 19.07.2022 г. до окончателно изплащане, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. 38884/2022 по описа на СРС, 180-ти състав.

Ищецът извежда съдебно предявените си права при твърдения, че по молба на ответника /в качеството му на взыскател/ са образувани следните изпълнителни дела: 20148560402618; 20158560400557; 20158560400597; 20158560402194; 20158560402531; 20158560402613; 20158560402622; 20158560403141; 20208560400667. Сочи, че на 16.02.2022 г. по посочените изпълнителни дела са постъпили молби от ответника с искане същите да бъдат изпратени при друг съдебен изпълнител за продължаване на изпълнителните действия. Във връзка с искането на взыскателя, ищецът сочи, че е изготвил в качеството си на ЧСИ, индивидуализираните в исковата молба сметки за дължимите такси по т.4 и т.5 ТТРЗЧСИ. Поддържа, че на 23.03.2022 г. на взыскателя са предявени посочените сметки, но същите и към момента не били заплатени. Твърди, че изпълнителните дела са изпратени на посочените от взыскателя съдебни изпълнители за продължаване на действията. Подробно аргументира, че дължимите такси за изпращането на делата, са за сметка на взыскателя. Моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът не оспорва, че по негова молба са образувани горепосочените изпълнителни дела при ищеца, в качеството му на ЧСИ, както и че е депозирал молби за прехвърляне на делата при други съдебни изпълнители. Не оспорва също и че таксите относно изпращането на делата са за негова сметка, но оспорва да е уведомен за дължимостта им. С оглед ненадлежното връчване на книжата за дължимост на таксите, моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Софийски районен съд, като съобрази доводите на страните, материалите по делото и закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е по реда на чл. 422 ГПК, като е предявен установителен иск с правно основание чл. 78, ал. 1, т.2 във вр. с чл. 79, ал.3 ЗЧСИ.

В тежест на ищеца е да установи по делото пълно и главно, че по образувани по негов опис изпълнителни дела, са постъпили молби за изпращане на същите на други съдебни изпълнителни за продължаване на изпълнителните действия, във връзка с което е начислил такси по всяко едно от изпълнителните дела в претендираните размери, както и че изготвените сметки за процесните такси са връчени на ответника.

При установяване на горното в тежест на ответника е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

С доклада по делото, не оспорен от страните, съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните факти и обстоятелства, а именно: че по молба на ответника */в качеството му на взыскател/* при ищеца */в качеството му на ЧСИ/* са образувани индивидуализираните изпълнителни дела, а именно: 20148560402618; 20158560400557; 20158560400597; 20158560402194; 20158560402531; 20158560402613; 20158560402622; 20158560403141; 20208560400667, които след постъпила молба на 16.02.2022г. от взыскателя, са изпратени на други съдебни изпълнители за продължаване на изпълнителните действия, че за изпращането на изпълнителните дела са дължими такси съгласно ТТРЗЧСИ, за които съдебният изпълнител е издал съответно сметки.

В материалноправната разпоредба на чл. 78, ал.1 и 2 от ЗЧСИ е законоустановено, че *„Такси по изпълнението се събират за: 1/ извършването на изпълнителни действия и 2/ извършването на други действия“*.

Както се посочи, не е спорно по делото, че образуваните пред ЧСИ Б. Б. девет изпълнителни дела - 20148560402618; 20158560400557; 20158560400597; 20158560402194; 20158560402531; 20158560402613; 20158560402622; 20158560403141; 20208560400667, след постъпила молба от ответника, в качеството му на взыскател, са изпратени на други съдебни изпълнители.

По аргумент от процесуалноправната разпоредба на чл. 427, ал. 5, изр. последно ГПК, разносните свързани с изпращането на изпълнителните дела на друг съдебен изпълнител остават в тежест на взыскателя.

Начислените такси по т. 4 и т. 5 са систематизирани в Раздел I от ТТРЗЧСИ *„Обикновени такси“*. Съгласно чл. 29, буква „а“ от ТТРЗЧСИ *„Взыскателят внася авансово в размерите, определени в тарифата за съответното действие - обикновените такси.“*

С оглед изложеното и по аргумент от 80 ЗЧСИ начислените и претендирани от ищеца такси са авансово дължими, респективно ирелевантно е обстоятелството дали са връчени изготвените сметки. За пълнота следва да се отбележи, че с отговора на исковата молба, ответното дружество изразява становище, че ако е било редовно уведомено за дължимостта на процесните такси в размер на 132.00лв. от ЧСИ Б. сумата щяла да бъде своевременно заплатена.

Процесните сметки са връчени на ответника с книжата по реда на чл. 131 ГПК, като плащане от страна на ответника не е извършено към настоящия момент.

По изложената аргументация исковата претенция се явява основателна.

По разносните

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответното дружество следва да заплати на ищеца сторените по делото разноски в размер на 750.00лв., *от които 300.00лв. – адвокатско възнаграждение в заповедното производство, 25.00лв. – държавна такса в заповедното производство, 400.00лв. – адвокатско възнаграждение в исковото производство и 25.00лв. – държавна такса в исковото производство.* Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение, доколкото същото е в минимален размер по Наредба № 1 от 09.07.2004г., за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

За пълното следва да се отбележи, че и в приложения на л. 7 в кориците на заповедното производство договор за правна защита и съдействие и в приложения на л. 69 такъв в исковото производство, е отразено, че уговореното възнаграждение е заплатено в брой, респективно в тази им част, по аргумент от т. 1 на Тълкувателно решение 6/2013г., договорите имат характер на разписка, удостоверяваща заплащане на уговореното възнаграждение.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, че „Д.К.Б.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: /адрес/, дължи на ЧСИ Б. И. Б., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1, т.2 във вр. с чл. 79, ал.3 ЗЧСИ сумата от 132.00лв. – дължими такси по ТТРЗЧСИ за изпращане на изпълнителни дела - 20148560402618; 20158560400557; 20158560400597; 20158560402194; 20158560402531; 20158560402613; 20158560402622; 20158560403141; 20208560400667 на друг съдебен изпълнител, ведно със законна лихва от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК – 19.07.2022г., до окончателно изплащане на сумата, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. 38884/2022 по описа на СРС, 180-ти състав.**

ОСЪЖДА „Д.К.Б.“ АД, ЕИК ***, на основание чл. 78, ал.1 ГПК, да заплати на ЧСИ Б. И. Б., ЕГН *****, сумата от 750.00лв. – разноси.**

Решението подлежи на обжалване, в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____